

(१७७) मोहो विचिन्तता भीतिदुःखावेगानुचिन्तनैः ।

घूर्सनागात्रपतनभ्रमणादर्शनादिक्लृत् ॥

यथा ।

“तीव्राभिषङ्गप्रभवेन वृत्तिं मोहेन संस्तम्भयतेन्द्रियाणां ।

अज्ञातभर्तव्यसना मुहूर्त्तं कृतोपकारेव रतिर्बभूव” ॥

अथ विबोधः ।

(१७८) निद्रापगमहेतुभ्यो विबोधश्चेतनागमः ।

जृम्भाङ्गभङ्गनयनमोलनाङ्गावलोककृत् ॥

यथा ।

“चिररतिपरिखेदात् प्राप्तनिद्रासुखानां

चरममपि शयित्वा पूर्वमेव प्रबुद्धाः ।

अपरिचलितगात्राः कुर्वन्ते न प्रियाणा-

मशिशिलभुजचक्रा स्नेषभेदं तरुण्यः” ॥

अथ स्वप्नः ।

(१७९) स्वप्नो निद्रामुपेतस्य विषयानुभवस्तु यः ।

कोपावेगभयग्लानिसुखदुःखादिकारकः ॥

यथा ।

“मामाकाशप्रणिहितभुजं निर्दयास्नेषहेतो-

र्लम्बायास्ते कथमपि मया स्वप्नसन्दर्शनेन ।

पश्यन्तीनां न खलु वज्रशो न स्थलीदेवतानां

मुक्तास्थूलास्तूरुकिशलयेष्वश्रुश्लेशाः पतन्ति” ॥

अथापस्मारः ।